# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 2789**

гр. София, 25.04.2014 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 31.01.2014 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова**
**ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова**
**Ралица Романова**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **6076** по описа за **2013** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по жалба на Комисия за регулиране на съобщенията срещу решение от 16.01.2013 г. по НАХД № 18384/2011 г. на Софийския районен съд, НО, 103 състав Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № 0151 от 11.08.2011 г., издадено от председателя на КРС, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 8 000 лв., за нарушение на чл. 340 вр. чл. 261, ал. 5, предл. 1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС).
Като касационно основание се сочи нарушение на закона – неправилно приложение на чл.3, ал.2 ЗАНН, чл.14, ал.3 ЗНА,чл.340 и чл. 261 ЗЕС. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление.
Ответната страна – [фирма] не се представлява в съдебното заседание по делото и не взема становище по жалбата.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за законосъобразност на обжалвания съдебен акт.
Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Атакуваното съдебно решение е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

След обсъждане на събраните по делото доказателства, въззивният съд е приел, че [фирма] е извършило твърдяното в АУАН деяние. Касаторът е осъществил състава на нарушение по чл. 261, ал. 5 от ЗЕС, тъй като изпратеното от него съобщение не позволява идентифициране на лицето, от чието име се прави комуникацията с потребителя. Съдът обаче е счел, че е нарушена нормата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и е налице хипотезата на чл.3,ал.2 от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че в административно-наказателното производство не са допуснати нарушения. АУАН е издаден в срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Нарушението е точно описано, посочена е дата на извършване. Място на извършване не е изрично конкретизирано, но може да бъде изведено на база посоченото седалище и адрес на управление на нарушителя.

Неоснователни са доводите на касатора относно липса на последвал по-благоприятен закон за нарушителя. След издаване на наказателното постановление разпоредбата на чл. 340 от ЗЕС е изменена, като санкцията за нарушение на чл. 261, ал. 5 е отпаднала. Действително, разпоредбата на чл. 335 от ЗЕС предвижда наказание за всяко нарушение на ЗЕС, за което не е предвидена изрична санкционна норма. Разпоредбата на чл. 63 от ЗАНН дава право на съда да измени наказателното постановление, но не и в частта, касаеща квалификацията на нарушението. Тя представлява част от мотивите на административно-наказващия орган, които съдът е длъжен да възприеме такива, каквито са, без да ги подменя. Правомощието на въззивната инстанция се свежда в случая до това да прецени дали квалификацията на нарушението е вярна или не, като тази дейност също се извършва в мотивите на съдебното решение. Подмяната на фактически или правни мотиви на административно-наказващия орган от съда е съществено процесуално нарушение, защото затруднява защитата на жалбоподателя и на практика го лишава от една съдебна инстанция. Поради това изменението на наказателното постановление не може да касае фактическите и правните констатации на АНО, а само вида и размера на наказанието, вещите, които се отнемат в полза на държавата и размера на обезщетението.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното съдебно решение е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, VII -ми касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 16.01.2013 г. по НАХД № 18384/2011 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.